

[illegible]

Hãy nghĩ tới việc săn sóc cẩn thận các lực sĩ

Lực sĩ cần được bồi bổ thường xuyên mới mong đạt được thắng lợi khi tranh giải

nhớ ông Bellin Coteau mới Bắc si si
mộ đông phải đẹp bởi mình nh
60 phút: còn đáng khi phải
tận lực không quá 4 phút, nghĩ

[illegible]

Trong trận kết thúc Hướng cũng
như Thần đã xuất sắc Hướng với
vũ 1500 thước, mất 3 phút, 52 giây.
3/5. Rồi các cô bắt đầu đồng diễn.
Như hai nhà hát là 5000 thước
đẹp (trên 1 tiếng đồng hồ) tại Mi-La.
1958. Các cô tươi cười, các cô rất
bảo vệ họ - ở đây, các cô, thật là
Việt minh hiện tại lấy trung
1 tháng 60 này - 50 này 5
Nữ chúng ta tâm trí không

[illegible]

806 MILLER ST. N. W.

[illegible]

THI

CỬA SẮT ??

VẬM! Ế? NGẦN NHƯỜNG KẾ TO MỎ

ÔNG THẦY CHƯA! BỎ KIM CƯỜNG CHƯA MẠI ĐỂ NHẬT THỂ GIỚI! BỒN NHẬT NỮA SẼ CHẾT CHUA MỎ SẼ

Chơ *Chơ* thường mui trâm hương thanh khiết.
Chơ chơi với lạc số giữa hư không.
Bóng hình *chị* hỡi em thương mến.
Chị Thúy yêu ơi! nhớ ngọt ngào.

(Mien Tạng: bút nhóm Hoa Nắng)
Nắng trải lụa vàng in bóng em
Vào thu tàn nở đến ngàn hoa.

[illegible]

TRANG 5

- 44 -

CHƯƠNG 5

CON NOSTRA

☆ LÊ XUYỀN

Phần 2

- 246 -

CHƯƠNG 3

ॐ नमः शिवाय ॥

FOR ADVERTISING

- 165 -

— Cite con có ghét má không ?
— Chưa con trai lóa của Thu Mai lúc đầu :
— Chẳng bao giờ con con dám ghét má hết ! Má sinh ra em con em con phải thương má chứ !
Thu Mai lại hỏi :
— Cite con có hận má không ?
— Con của Thu Mai lúc đầu :
— Chúng con không bao giờ hận Má hết !
— Cite con ngoan quá !
Vừa nói Thu Mai vừa ghé vào ẵm ẵm ! Định nhón tay nhón chân đi chơi thế với quay mặt đi đôi đôi nhưng gọi con em đang trời ra cầm đồ...
— Má lại sao mà em này em này...
— Má lại mạnh mẽ chứ !
Thu Mai gật đầu :
— Má vẫn mạnh nhưng nhiều khi nó em họ lắm ! Năm trước này nó gần bị cướp đi thì chẳng gì bằng tình nghĩa chị em ruột ! Mọi mặt về thế số cũng tính chi mang bực nhá !
— Ngươi sao mà nghĩ nhiều rồi con bành vãi má tức con Thu Mai xanh tuýt, hết hết bây giờ đi trở thành học sinh đi !

40

CHƯƠNG 4

[illegible]

- 85 -

CHƯƠNG 6

Khai các sự rối rắm tới anh chàng.

- Phải tập cho tất tưởi mình cứng lại mới sống nổi.
- Tập nghiệp là sự yếu.
- Còn rất nhiều người tập nghiệp hơn.

Chàng tự cảm phùng cho Du, rồi đi đi dăng :

- Vào nghỉ đi chú.
- Ông đi đâu?
- Về nhà chờ tiếp.

Đu la lang hăng vọt. Ai cũng biết đàng dáo, ai cũng biết chỗ sống và xu nhau vì chẳng những người ta đi nghỉ ngơi mà còn có thể kiếm được tiền.

Du vừa mới về buôn nên người người xuống giục giã làm người đi. Em không còn một chiếc áo để thay Trời ơi! Tên anh đi như một cái đinh dằng trong tim em.

Tối mới, Khai trở lại với một cái gói nhỏ. Chàng đưa cho Du :

- Để mặc thử xem, anh không, hơi một chút nhưng không đến nỗi.

Nhưng cảm động với chiếc áo mới may sẵn của anh người

thì Nắng an ủi mẹ
 Mẹ nghĩ làm gì nữa, dù sao bất kỳ cũng chết rồi!
 Thì Mẹ lại dỗ: *đầu* :
 Vì tôi làm việc quá đam mê vì thế mới say mê
 phách nước này, tôi đã bỏ mẹ mà chờ cha ngày nay! Tôi
 muốn xa Mẹ để cho tôi quên đi nỗi này!
 Mẹ biết mẹ đã an ủi đến đâu rồi!
 Thì Mẹ lại dỗ: *đầu* :
 Nắng lại dỗ Mẹ để Mẹ có thể tha cho Mẹ nhưng Mẹ
 vẫn thấy hối hận!
 Tôi Mẹ lại: Mẹ chú ý phân biệt những cái con Bà
 của con chúng làm bị hỏng phải đánh thức Mẹ!
 Nắng lại dỗ an ủi mẹ :
 - Các con của Mẹ, cha con của con, chúng là
 chúng của con, có thể bị cha con của con, chúng là
 phần. Mẹ nghĩ làm gì cho rồi!
 Nắng nói rằng sự hối hận, khác
 - Tôi nhớ con của cha Mẹ đã nói cho con
 chúng Mẹ là cha của cha Mẹ, tôi nhớ cha con của cha
 con cha không duy, tôi!

Thư Mai đáp :
 --- Càng sự nghĩ, thao thức càng hắt thuốc lá nhiều
 lại phở cả phở để uống thuốc : nhiều đêm Mĩ mất ngủ,
 phở thuốc nhiều hơn để uống Mĩ lại càng buồn hơn
 Trách bạn không nghĩ hạnh phúc thực sự của mình để chạy
 ra hạnh phúc giả tạo
 Ngã đầu :
 --- Chạy đi chạy rồi mà nghĩ làm gì nữa ? À quên sự
 của con không là Mĩ nhé !
 Thư Mai hỏi
 --- (chuyện gì con)
 Ngã đáp
 --- Con đã đến văn phòng Luật sư hỏi về tội trạng của
 á rồi đó.

(Còn nữa)

MƯA QUA THỜI CON GÁ

■ TŨY HỒNG

thời này sự học ở quê lại dần dần thịnh hành... Minh không
đang bằng anh cả về học thức.

Thầy lại nói một câu cười hòa hòa để tạt vào đầu anh :
- Sự này đúng là anh đã học đẹp đẽ đến mức không
không !

Hai Hài liền gọi :
- Đúng nên tưởng làm hết bài đàng đàng khá
như anh nói, chỉ chứng minh sự anh nói... ! Hai chứng
là thời sẽ bị chóng mặt.

Thầy cười :
- Anh học đẹp sao anh nói vậy ! Anh không
chứng minh được chứng, báp bác học quá, làm anh và
mình đờm báp biện mỹ thuật của mình Báp đờm của mình,
mỹ thuật bằng dụng cụ nghệ thuật, họa vẽ nét của anh trong
lúc đó. Chỗ ngồi vậy này, chứng một tí anh ta học học
đẹp đẽ, anh ta học đẹp đẽ, anh ta học đẹp đẽ, anh ta học
giỏi đến thế, không cần chứng, báp bác học, chỉ cần
Một tí giỏi được thầy lập. Dù báp là, ở phòng học được
lúc này nói tới rằng một. Thông của đờm báp học sự vậy.

Thầy nghĩ thầy vậy tên là anh nói :
- Các em
- Học chuyện, anh báp một tí đờm chứng /
Hài gọi :
- Có chuyện chi ? Sao báp chuyện chi ?

— Thưa đức vua,
— Mặc quân sư và lại nhà cũ Sương thấy vậy, cả hai
ngày mai tôi không đi nữa để được...
— Bệnh gì?
— Thấm bệnh!
— Bị bệnh? Bệnh đau đầu, đắp lá trầu lên hai bên.
— Thưa đức vua, để nhà cũ Sương có chuyện chi...
— Thưa đức vua, bệnh tôi không đến được!
— Cả Sương biểu em đi thăm đến thăm...
— Để em em có thể phải tới trong lòng...
— Học tôi con gái nhà tiên sự xét giờ sau quẻ 15, Bọn
on trai cộc có thể đi! Giáo sư nạt, không lại... Giám thị
trên sự, rỗng gần gũi cùng các sự. Đuôi thì đi lịch sự
hỏi...
— Thưa thoát tay...
— Anh lại nhà cũ Sương thấy vậy tôi bệnh, tôi không
đi được cho nhất tuần sau tôi xin đi nữa thăm chi.
Hết câu:
— Mi sự con cháuberger của tôi không dám đến
mày sự thế gần của tôi... (Cười)

(Con nĩ

SỐNG NHƯ HÌNH BÔNG

■ LÊ HÃNG

— Ông sáng sớm đi ?
Khà gật đầu. Mày đi như chúng :
— Ông làm tới tới nghĩ quá.
Khà ăn cơm :
— Đương thời nhậu, gọi nửa dú.
Đu nửa dú.
— Thì nói hèn, vậy tôi vẫn xa hai ông đây thôi.
Khà cười.
— Chắc ông này ông cũng sai hai Du cơ, được không ?
— Đây là hai người.
Khà nhìn quanh.
— Nhà tôi buồn quá chi ? chi thấy nói với rừng mù và gió.
Du chớp mắt hỏi bốn vị và tôi nhìn đám đầu của Khà.
Nàng đang nói chiếc áo Khà mà về. Hôm qua hôm kia đi uống máu ở Khà. Định nhậu tới trời, đi tìm một người lái gựa mới người khác.
— Du buồn buồn.
— Có lẽ nào không nghe tiếng súng không ông Khà.
Khà lắc đầu :
— Không biết rồi đêm nào không nghe súng nổ người khác.
Đuợc nữa.

— Sao kỳ vậy.

— Số có đặng đố lớn thường là như vậy đó.

Khà đặng hàng vào các lâu, quờ xa không vậy thôi thì
mới đặng bán cả với những đố nhỏ đặng hàng nhỏ nhỏ bằng
hàng nhỏ.

— Tôi không bao giờ đặng nghĩ tới số quen mới người
con già như tôi 7 ngày.

— (Tiếng hò đố của Kỳ đi đặng về ?)

— Tôi tưởng thế. Nếu hôm đó tôi về xem hơn một
chút chắc sẽ đặng. Đó.

— Tôi đặng đố lâu rồi.

(Còn nữa)

Đã phát hành :

Kinh tình yêu

— Truyện của Lê Hồng —

— Tôi không tay em gái, tôi ghé rằng có đố tay mình.
Già thì hay vậy rồi sao, như cuộc đời đã thối lìa mong
vào của tôi về đi vắng, như đặng đố đã thối bay theo nghĩ
trai hai mới tay.

(một lần kinh nhỏ của KINH TÌNH YÊU)

(Còn tiếp)

■ NHÃ CÁ

MÙA THU KHÔNG TRỞ LẠI

- 8 -

CHƯƠNG 1

— Đến qua con cháu mà không ...
— Chuyện xưa mà kể lại trong lúc ở nhà. Không biết
đâu đây, ...
Vũ đã đi đứng đứng xa lạ. Từ từ bỏ đi. Vũ
gọi chú ...
— Tôi làm vậy có quên một chuyện quan trọng.
Thư tôi gửi Vũ và chú. Trong lần này Vũ lại chỉ thấy
những vết đi đường ...
— Con nhớ đi. Bức thư vẫn chưa muốn đưa. ...
— Con chuyển đi. Tôi hôm nay nhiều việc, có phải
mặc ...
— Con đừng nghĩ lại. Vũ ...
Vũ giữ đi qua. Thủ ông xưng thế mới trở về. Ông
Phai nói chuyện với bà Trâm :
— Con nào dạy rồi thế trước mà lưng lưng ...
Lai Nguyễn, giọng nghiêm khắc :
— Anh phải coi chừng con bé hơn. Tôi thấy nó ...
lâm ...
Lâm Từ cười. Lâm nói sao con gái của Nguyễn ...

Tên xác động. Một hôm một tú, trong bộ giáp da, đang
đi tìm về phía bắc, thấy trước mặt có một tú khác
đang đi ngược lại. Tú phải sờ vào một túi đựng bộ m
khẩu của Nguyễn phi, đểch thối lại xe đưa tú.
Chàng lính hay một tú đi về phía tây tú gần một năm, giờ
đây, binh chầu về tây thành địa đạo. Trước đó một tú
đi về hướng đông theo. Tú cũng thấy chàng vậy, rồi m
vết trước mặt tú đi, sự thật này Tú lại tưởng có một tú
khổng khác đi ngược lại trước.

Tú từ vua rồi nó sẽ nói đôi đôi, và biết không
đi được nữa, không thể đi được nữa.

— Thì sao? / O, anh cho anh cho tôi biết gì hết.
Thủ cấp một món ăn vào buổi sáng cho anh.

— Ăn đi, Con xin cho làm ăn.

Ông Phi lễ tạ.

— Con thấy sự này bình hợp quá, mà nó cứ đi
tôi. Lão sai...
— Lén sau con không được nữa.

Bà Từ.

Tên phải đi tới sự học một chút chút.

Hồ Tú gọi lại tên:

— Xin một chút ăn, ăn nhăm gì. Xin là bình của

gửi mã là:

Hà Nguyệt:

— Nó làm bố đấy bác. Hôm nó ở lớp nó cũng kêu chөгә
mặt, gọi mặt mày tôi đấy.

Thầy của chúng học hỏi của mình thì nên trầm trọng.

Thu có chuyện chuyện thế.

— Nếu lẽ này là con còn đi biến nghĩ mặt là cái bệ
ngay mà nó.

Đại công:

— Bức là, hình đó còn có mặt nữa, hình những nhà
Môn chính của con là Hà Tâm con thế.

— Môn này anh biết nhìn về là đầu bếp này.

— Tôi là đầu bếp chính, con Thu là đầu bếp phụ.

Bà Trâm:

— Nhìn là Thu làm gì, ướp để màu mà chờ là bắc
lên trên chảo lửa phải không?

Ông Phi:

— Cùng đúng. Nào, mời mời... Đại công phải tiếp
Hà Nguyệt, nó là con của bố anh mà con bố anh có công làm đấy.

— Tôi là môn con rang muốn thành công là nó đi ra
châu đi mua họ.

(Còn nữa)

(Còn

■ NGỌC LINH

NGƯỜI EM KHÁC HOC

— 158 —

Tư lịch lần lượt thấy Sáu Dũ Đình rồi ông Thâm chào
biếu bực đũa ăn chén vào mình về chuyện gì mà có cái
đũa như vậy ?

Tuy nhiên, vẫn tìm trọng ở Thâm, hẳn đồ chứng kiện,
có thì ra ngay hiển.

Sáu Dũ Đình hỏi :
— Làm thế nào anh được với thầy Thâm đây ?

Tư lịch đem lại. Từ chối / Chẳng lẽ thầy Thâm lại m
đạo này vù tự tại, sao đến hành hương ở nhà là già rồi.
Nếu uống rượu trái địa chỉ giong đó thì thầy mau chết r
Tư lịch nghĩ vậy, nhưng vẫn không dám liều l
ừ chỉ bảo thôi.

Hắn bước từ lời Sáu Dũ Đình :
— Đa...cùng la chuyện thì cơ. Anh em có đánh nh
dau mới nhìn anh em.

— Sao ? Anh đi đánh thầy tôi à ?

Sáu Dũ Đình lắc đầu nhìn hắn. Tư lịch bắt hoảng
Đã không / Đã anh em / tự tiện em cơ ! ..

—Sao lại xử lý anh cả anh hẳn họ với thầy tôi trước
Đa... Cũng bị "đũa em" của em nó cũng khác biệt
nó chạm nhau là Nấm.

Thăm chạp chạp lộn nhúng không có kíp nữa. S
Đầu Đình cạo mày ?
— Bà Nam sao !
— Đa me của thầy à ?
Sầu Đầu Đình nhủ Thăm :
— Tại nó dím hôn hoi vào tóc à ? Sao thầy th
thực chúng tôi đi, còn cha chạp đa vầy...
Tu Bích hoảng hốt :
— Đa, tôi nhớ năm đi học cha đi, nhưng tôi em đ
có biết. Công tử em bà Khá...
— Bà Khá ! A mu đi tới thị trấn. Sao ! Máy ngu
lãnh niệm mu Bà Khá đi hiệp, người khác à ?
— Đa, tại Mỹ Bà Khá cạnh tranh với Bà Nam...
— Cảnh tranh / Cảnh tranh gì !
Tu Bích hết hoảng nhủ Thăm :
Thăm chạp lộn nh
— Đa, tôi nhớ cha Tu đi từ đó nói chuyện...
Tu Bích lộn nhúng, Sầu Đầu Đình sống sờ nhưn Th
Thăm lộn nhủ Tu Bích :
— Anh là người đi...
— Bích rút lui rồi, Thăm nhủ họ Sầu Đầu Đình
— Anh có còn tôi, gần mình không ?

Sau Đều Đình lấp bắp
— Thây...

(CON NỮ)

(CON N)

[illegible]

THƯƠNG MỤC TIẾT KIỆM

CON GÀ ĐẸP TRƯNG VANG

Trường mới : Dân - Việt

B. 19C, 11ABC
B) Số 70hs. C) Phòng học rất sang
máy Slipe. Phương pháp trắc nghiệm

10